

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Tóth István Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Tóth István ügyvéd) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek, a dr. Vallus Mariann ügyvéd által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kártérítés megfizetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2013. december 4. napján meghozott 16.P.25.624/2010/56. számú ítélete ellen a felperes részéről 57. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg alperesnek 75.000 (Hetvenötezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 240.000 (Kétszáznegyvenezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A **B.** Betéti Társaságnak a felperes beltagja, míg házastársa kültagja volt. A házastársak 2004. október 7. napján tagsági viszonyukat átruházták, ezt követően a Bt. 2006. október 19. napján megszűnt.

Az **e.-i K.** utca 26. szám alatti házasingatlan a felperes tulajdonaként volt nyilvántartva, ami azonban házastársával közös tulajdonban állt. A felperes házasságát a bíróság felbontotta és a volt házastársak elhatározták, hogy a közös tulajdonban álló ingatlant értékesítik. Az ingatlant az **F.** Nyrt. javára 2.200.000 forint és járulékai erejéig jelzálogjog és ezt biztosító elidegenítési és terhelési tilalom, továbbá 600.000 forint lakásépítési kedvezmény erejéig a Magyar Állam javára jelzálogjog, valamint elidegenítési és terhelési tilalom terhelte.

A felperes 2009. november 11. napján **N.É.J.** vevővel az ingatlanra adásvételi szerződést kötött. A szerződés szerint a vételár 18.500.000 forint, a szerződés aláírásával egyidejűleg a vevő 500.000 forint foglaltot fizetett. A szerződési feltételek szerint, a fennmaradó 18.000.000 forint vételárból a vevő 2.100.000 forintot legkésőbb a lakásvásárlási kölcsön folyósításának napján fizet, míg 15.900.000 forint közvetlenül a hitelt folyósító **U.** Bank Hungary Zrt. által kerül kifizetésre a vevő által igényelt lakásvásárlási kölcsön folyósítása útján, legkésőbb 2010. január 31. napjáig, oly módon, hogy a bank átutalja az **F.** Nyrt. javára bejegyzett jogok alapját képező kölcsön átutaláskor fennálló tartozásának egyenlegét, míg a fennmaradó összeget az eladó által megjelölt bankszámlára utalja. A felperes tulajdonjogát a vételár teljes kifizetéséig fenntartotta, és a felek kérték ennek feljegyzését az ingatlan-nyilvántartásba. A felperes, mint eladó kötelezettséget vállalt arra, hogy a szerződés

megkötésétől nyolc munkanapon belül benyújtja az ingatlan fekvése szerinti illetékes önkormányzat jegyzőjéhez a támogatás felfüggesztése iránti kérelmet és a visszafizetendő támogatás összegét letétbe helyezi, továbbá szavatolja, hogy a bankkölcsön folyósításának időpontjáig az ingatlanról valamennyi teher törlésre kerül.

2009. november 13. napján a felperes és házastársa kérelmet nyújtottak be az **E.** Község Polgármesteri Hivatalába a lakásépítési kedvezmény visszafizetése iránt, annak bejelentésével, hogy a kedvezménnyel érintett ingatlant a 2009. november 11-én kelt szerződéssel értékesítették. A Hivatal a 2009. november 24. napján kelt, **ügyszámú** határozatával a kérelemnek helyt adott és elrendelte az igénybe vett 600.000 forint lakásépítési kedvezmény visszafizetését a Magyar Államkincstár számlájára.

Az **E.** Községi Önkormányzat jegyzője a 2009. november 24. napján meghozott, **ügyszámú** határozatával megállapította, hogy a **B.** Bt.-nek adónemenként és esedékesség szerint (gépjárműadó: 752.400 forint, késedelmi pótlék: 496.832 forint) 1.249.232 forint adótartozása keletkezett, melynek megfizetésére a Bt. beltagjaként a felperest kötelezte. A 2009. november 24. napján meghozott **ügyszámú** végzésével megállapította, hogy a felperesnek ingatlanvétélár jogcímén 18.500.000 forint követelése áll fenn **N.É.J.-vel** szemben. Mivel a felperes 2007 márciusa óta a helyi adók tekintetében fizetési hajlandóságot nem mutatott, fizetési felszólításokra nem reagált, végrehajtási eljárást indítottak adótartozása behajtása érdekében, a VH okiratszám: **okiratszám**. Az **E.** Önkormányzat Adóhatóságának követelése mindösszesen 1.334.326 forint, ezért a **N.É.J.-vel** szemben fennálló követelést a végrehajtási eljárás keretében a teljes tartozás erejéig lefoglalta.

A felperes 2009. november 15-én mint vevő, tulajdonjog fenntartása mellett gépjármű adásvételi szerződést kötött a **D.** Kft. eladóval. A szerződés tárgyát egy homlokrakodó munkagép képezte, melynek vételára 2.150.000 forint. A felperes a szerződés aláírásával egyidejűleg 731.500 forintot fizetett meg az eladónak foglалó címén azzal, hogy a fennmaradó vételárat 2010. január 31. napjáig egyenlíti ki. A szerződés 2. pontjában a felek akként állapodtak meg, hogy amennyiben a vevő a megjelölt fizetési határidőben nem teljesít, az eladót egyoldalú elállási jog illeti meg, amit a vevőhöz intézett írásos nyilatkozatban érvényesíthet. A felek között a további bérleti jog fenntartható marad, amennyiben a vevő a vételi szándékát továbbiakban is fenntartja és a bérleti díjat maradéktalanul megfizeti. A 2009. november 18. napján kelt adásvételi szerződéssel a felperes összesen 1.930.000 forint vételárért megvásárolt egy körbálázó és egy mulcsozó gépet. A szerződéskötéskor 300.000 forint foglалót fizetett azzal, hogy a vételár teljes kifizetésének határideje 2010. január 31. napja. A szerződési kikötésszerint, a foglалó a teljes vételárba beszámításra kerül, a vétel megghiúsulása esetén az ide vonatkozó jogszabályok lépnek életbe.

2009. december 16. napján a felperes és **N.É.J.**, a közöttük korábban létrejött ingatlan adásvételi szerződést módosították. A módosítás szerint a vevő kötelezettséget vállalt arra, hogy a 18.000.000 forintos vételárrészből az eladó nevében 600.000 forint lakásépítési kedvezményt fizet be a Magyar Államkincstár megjelölt számlájára, valamint az eladó adótartozása jogcímén az **E.** Önkormányzat jegyzője által lefoglalt 1.249.040 forintot befizeti az önkormányzat letéti számlájára, továbbá legkésőbb a lakásvásárlási kölcsön folyósításának napján 250.960 forintot fizet az eladó részére. A fennmaradó 15.900.000 forint közvetlenül a hitelt folyósító **U.** Bank Hungary Zrt. által kerül kifizetésre, 2010. január 31. napjáig az **F.** Nyrt. felé fennálló kölcsön kiegyenlítésével és a maradványösszeg eladó által megjelölt bankszámlára való utalással.

A felperes fellebbezése, illetve végrehajtási kifogása alapján az **Államigazgatási Hivatal** a 2010. január 21. napján meghozott végzésével az **E.**

Községi Önkormányzat jegyzőjének **ügyszámú** végrehajtási intézkedését, a 2010. január 22. napján meghozott határozatával pedig a jegyző **ügyszámú** határozatát megsemmisítette. A határozatok indokolása szerint, a felperes mint beltág, és házastársa mint kültág a **B. Bt.**-ből a 2004. október 7-én kelt társasági szerződést módosító megállapodás értelmében kiváltak, tagsági jogviszonyukat átruházták. A társasági szerződést módosító okirat nyomán, a **P. Bíróság**, mint cégbíróság végzésével 2004. október 27-i hatállyal a korábbi bel- és kültágot a nyilvántartásból törölte, helyükbe más személyek léptek. A jegyző elsőfokú határozatának indokolásában ismertette a cégbírósági végzés tartalmát és azt is, hogy a cég székhelye megváltozott, valamint a társaság 2006. október 19-én megszűnt, a nyilvántartásból törlésre kerül. Mindezek ellenére kötelezte a volt beltágot a betéti társaság adótartozásának megfizetésére mögöttes felelőssége alapján, ami nem jogszerű. Mögöttes felelősség jogcímén ugyanis a tagság megszűnésétől számított 5 éven belül, a tagsági jogviszony megszűnése előtt keletkezett tartozás írható elő a volt tag terhére, ami csak a 2004. évi adóhátralék tekintetében lett volna jogszerű, emellett a felelősség a tagsági viszony megszűnését követő 5 évig áll fenn, melynek időbeli korlátját a jegyző határozatánál szintén nem vette figyelembe. A végrehajtási intézkedés megsemmisítésének indoka egyrészt az előző határozat megsemmisítése volt, másrészt az, hogy a kötelezett, mint adózó a hátralékként kimutatott 34.800 forint kommunális adót, 35.750 forint gépjárműadót, és 14.544 forint késedelmi pótlékot 2009. december 1-jén rendezte.

A felperes és **N.É.J.** az adásvételi szerződést 2010. január 29. napján ismételten módosították, a módosítás szerint a 15.900.000 forint vételárrész a vevő részére az előző szerződésben foglaltak alapján 2010. március 31. napjáig kerül kifizetésre.

A felperes keresetében a Ptk. 349. § (1) bekezdése alapján, az alperest 3.000.000 forint kártérítés és annak 2010. február 1. napjától járó Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresete ténybeli alapjaként előadta, hogy a **Államigazgatási Hivatal** határozataiból kitűnően a jegyző jogszerűtlenül kötelezte a felperest a **B. Bt.** adótartozásának megfizetésére és jogszerűtlenül rendelte el az őt megillető 18.500.000 forint vételár terhére annak lefoglalását. A jegyzői határozatok meghozatala után a felperes eljárta az alperesnél és a jegyzőnél is, felhívva figyelmüket a jogsértésre, ami azonban eredménytelen maradt. Erre tekintettel felhívta figyelmüket arra, hogy ha a határozatok kapcsán kára keletkezik, kártérítési igényvel fog fellépni. A vételár követelés lefoglalása miatt a felperes a vételárat nem kapta meg időben, ezért nem tudta teljesíteni az általa megvásárolt munkagépek 2010. január 31-ig esedékes vételárát, melynek következtében a kifizetett foglalkozat - összesen 1.000.000 forint értékben - elvesztette. A 2010. gazdasági évben a felperes takarmánynövényt és takarmányfüvet kívánt termeszteni, ehhez azonban a meghiúsult adásvételi szerződések folytán megfelelő gépi eszközzel és anyagiakkal sem rendelkezett, ezért a földeket megművelni nem tudta. E gazdasági évben várható nettó haszna a költségek és az adó levonása után, legkevesebb 2.000.000 forint lett volna, amittől elesett.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy a felperes a jogszerűtlen határozat miatt nem tudta a gépek vételárát határidőben kifizetni. A felperes 2009. november 11-én kötött adásvételi szerződést **N.É.J.-vel** és a vételárból kellett tehermentesíteni az ingatlant az **F. Bank** jelzálogjogától. A 2009. november 11-én kötött, majd december 16-án módosított szerződés szerint, a vevőnek a vételár önrészét 2010. január 31-ig kellett teljesítenie, melyből a felperes a gépek vételárát kifizethette volna. Az alperes álláspontja szerint, a felperes, illetve a vevő késedelmeskedtek a banki hitelhez szükséges intézkedésekkel és ez adott okot a szerződés második módosítására a vételár kifizetési határidejének megváltoztatására.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 150.000 forint perköltséget, további rendelkezése szerint, a le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli.

A tényállás körében az elsőfokú bíróság többek között megállapította, hogy **N.É.J.** 2009. december 17-én nyújtotta be az **U.** Bankhoz hitelkérelmét és december 19. napján fizette be a felperes és házastársa nevében a szociálpolitikai támogatás 600.000 forintos összegét. Az **U.** Bank 2009. december 22. napján hiánypótlásra hívta fel **N.É.J.-t**, mely szerint pótlólag be kell nyújtania az **F.** Bank eredeti hitelkiváltási igazolását, hozzájáruló nyilatkozatát az őt követő ranghelyre való bejegyzéshez, valamint közölnie kell a keresők és eltartottak számát. **N.É.J.** részéről 2010. január 11. napján került befizetésre az alperes által lefoglalt vételárrész. A felperes és házastársa ugyanezen a napon nyújtották be az **F.** Nyrt.-nek kérelmüket a hitelkiváltással kapcsolatos okiratok kiadására. A bank a 2010. január 25. napján kelt levelével megküldte az elvi hozzájárulást az **U.** Bank Hungary Zrt. javára történő jelzálogjog, elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzéséhez és elvi hozzájárulását adta ahhoz, hogy az **U.** Bank Hungary Zrt. javára alapítandó jelzálogjog elidegenítési és terhelési tilalom az őt követő zálogjogi ranghelyen bejegyzésre kerüljön. Tájékoztatva továbbá a felperest arról, hogy a végleges engedélyt az **U.** Bank Zrt. és a vevő, **N.É.J.** között létrejött szerződés bemutatása és annak a bank által történő elfogadása után tudja megküldeni.

Az ítélet indokolása szerint, mivel a felperes igénybe vette a rendes jogorvoslati lehetőségeket, a Ptk. 349. § (1) bekezdése szerinti feltétel teljesült. A másodfokú közigazgatási hatóság az alperes elsőfokú határozatát és végrehajtási intézkedését megsemmisítette, mely másodfokú határozatok indokolása alapján a kártérítés feltételei közül az alperes jogellenes magatartása megállapítható. Jogellenességét az alperes sem vitatta, és védekezése alapján a bíróságnak a kártérítési felelősség további feltételeit kellett vizsgálnia. A kihallgatott tanúk vallomásai, továbbá az **U.** Bank Zrt. és az **F.** Nyrt. által megküldött iratok alapján, megállapítható volt, hogy **N.É.J.** vevőt az alperes követelése végrehajtásáról szóló határozata sem tántorította el vételi szándékától. Ezzel összefüggésben bizonytalanság csak a további ügyintézésrel kapcsolatban merült fel. A banki iratokból kitűnően a banki ügyintézés során voltak kifejezetten inaktív időszakok, amelyek nem hozhatók összefüggésbe az alperes határozataival. Semmi sem indokolta azt a körülményt, hogy a 2009. november 11. napján megkötött adásvételi szerződést követően **N.É.J.** részéről hitelkérelem nem került benyújtásra, továbbá a felperes sem terjesztett elő kérelmet az előtörlesztés engedélyezésére. Az érintettek 2009. november 30. napján vették át az alperes végzéseit, melyek tartalmáról azonban már pár nappal korábban ügyvédjüktől értesültek. Ezt követően csak több mint két hét múlva, 2009. december 16. napján került sor a szerződés módosítására. Ezután **N.É.J.** gyorsan intézkedett, mert másnap, december 17-én hitelkérelmét benyújtotta, és december 19-én befizette a felperes, illetve házastársa által visszafizetendő 600.000 forintos szociálpolitikai kedvezményt. A felperes és házastársa azonban ezt követően közel egy hónappal később, 2010. január 11. napján terjesztették elő előtörlesztési kérelmüket és kérték a vevő hitelügyintézéséhez szükséges hozzájáruló nyilatkozatok kiadását. Ekkor a felperes úgy nyilatkozott az **F.** Nyrt. felé, hogy az adásvételi szerződés még nem áll rendelkezésre, holott ez nem felelt meg a valóságnak. Erre tekintettel **N.É.J.** a 2009. december 22-én kelt és hitelkérelmével kapcsolatos hiánypótlásnak több mint egy hónapig nem tudott teljes mértékben eleget tenni az **F.** Nyrt. hiányzó hozzájáruló nyilatkozata miatt. Mindezek mellett arra sincs indokolt magyarázat, hogy miért csak 2010. január 11. napján történt meg az alperes részére az általa lefoglalt vételárrész befizetése. A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy az első szerződésmódosítás idején, 2009. december 16-án a szerződő felek tisztában voltak az alperes által lefoglalt követelésről, annak teljesítési módjáról,

továbbá a vételár közelgő, 2010. január 31-i teljesítési határidejéről, ennek ellenére a felperes részéről a banki ügyintézés meglehetősen lassan zajlott.

Az alperes kétségtelenül jogszabálysértő módon foglalta le a felperesi követelést, ez azonban az adásvétel lebonyolítását sem ügyleti akaratan, sem időben nem befolyásolta oly módon, hogy ezzel okozati összefüggésben kellett a szerződő feleknek a 2010. január 31-i teljesítési határidőt meghosszabbítani. A hitelügyintézésrel kapcsolatos 2009. novemberi és decemberi inaktív időszakok nem hozhatók okozati összefüggésbe az alperes jogszabálysértő magatartásával, határozataival.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság meggyőződése szerint, az alperes jogellenes magatartása és a felperest esetlegesen ért kár között közvetlen okozati összefüggés nem mutatható ki, ennek hiányában pedig, az alperes kártérítési felelőssége nem állapítható meg, melyre tekintettel az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. A felperes pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperes részére a perköltség megfizetésére. Ennek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja határozta meg. A felperes az eljárás során részleges költségmentességben részesült, ezért az általa le nem rótt illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte, hogy az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, keresetének adjon helyt és az alperest kötelezze az együttes első- és másodfokú perköltség viselésére.

A felperes álláspontja szerint, a szerződéskötés kapcsán levezetett történeti tényállás és az abból levont következtetés sem helytálló. A lefolytatott bizonyítási eljárás anyagából azt lehet helyesen megállapítani, hogy a vevő az alperes jogellenes magatartására visszavezethetően bizonytalanná vált abban a körben, hogy szerződéskötési szándékát fenntartsa-e. Döntése alapján a szerződéstől nem állt el, de egyértelmű, hogy a szerződéskötés kapcsán felmerült egyéb irányú kötelezések intézése azért prolongálódott, mert az alperes jogellenes magatartása bizonytalanságot idézett elő. A felperes részéről az igénye alapját képező kifizetések abba az időbe esnek bele, amelyek az alperesi magatartásra visszavezethető késedelem hiányában nem következtek volna be. Az elsőfokú ítélet indokolásának 8. oldala második bekezdésében írt vevői késedelem a hiánypótlás körében nem került helyesen értékelésre, mert a vevői késedelem is a vevő elbizonytalanodása miatt következett be, ami az alperesi jogellenességre vezethető vissza. Mindezek okán az igazoltan bekövetkezett kár bizonyított, ezért az elsőfokú bíróságnak a kereset elutasítására vonatkozó rendelkezése nem helytálló.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet Pp. 253. § (2) bekezdése szerinti helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást kellően derítette fel és állapította meg, és az abból levont következtetése helytálló.

A vevő elbizonytalanodásával kapcsolatban kiemelte, hogy 2009. november 30-án a felperes és a vevő is tudtak a követelés foglалásáról és a szerződést december 16-án módosították. Ezt követően a vevő december 17-én a hitelkérelmet benyújtotta, a felperes helyett befizette a szociálpolitikai hozzájárulást, majd december 22-én hiánypótlási felhívást kapott a banktól. Ezekből a tényekből nem lehet arra következtetést levonni, hogy a vevő el akart volna állni a szerződéstől, illetőleg bizonytalan volt a szerződés vonatkozásában. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes nem intézkedett megfelelő időben a saját kötelezettsége teljesítéséről, csak január 11-én terjesztette elő az előtörlesztés iránti igényét. Ezen kívül kiemelendő, hogy 2009. november 11-én kötötte meg az adásvételi szerződést a felperes, ezt követően, november 15-én kötött szerződést a **D. Kft.-vel**, november 18-án pedig **J.Á.-val**, mely időszakban

hivatkozásával ellentétben még nem volt szó az alperesi foglalásról, ezért erre a felperes nem hivatkozhat. Ezen kívül a felperes ebben az időszakban már tudta, hogy tehermentesítenie kell az ingatlanát a teljesítés érdekében, ezt az eljárást azonban csak január 11-én, késedelmesen indította meg. Mindezekből az a következtetés vonható le, hogy a késedelem és az alperes foglalása között nincs okozati összefüggés, ezért az alperes felelőssége nem áll fenn.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a döntéshez szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, a bizonyítékok mérlegelésével hozott döntése és annak indokolása is mindenben megalapozott.

Alaptalan az a fellebbezési érvelés, hogy a vevő késedelmes intézkedésének és a banki ügyek intézésének oka a vevő elbizonytalanodása volt, ami az alperes jogellenes magatartására vezethető vissza. Az **U. Bank Zrt.** tájékoztatása szerint a hitelügyintézés során a hiánytalan dokumentumok benyújtásától számított 30 napon kell döntést hoznia a hitelkélelemről és pozitív döntés esetén az ezt követő 30 napon belül kell az ügyfélnek szerződnie. A 2009. december 22-én **N.É.J.** vevőnek megküldött hiánypótlásból kitűnően a hitelkélelemhez szükséges volt az **F. Zrt.** hitelkiváltási igazolása, hozzájáruló nyilatkozata az őt követő ranghelyre való bejegyzéshez, melyből következően ezek csatolásáig a hitelkélelem elbírálása sem kezdődhetett meg. Erre figyelemmel, előzetesen a felperesnek kellett intézkednie és beszereznie a vele szerződéses kapcsolatban álló **F. Zrt.**-től a szükséges nyilatkozatokat, igazolásokat, ahhoz, hogy vevő hitelkérelmét hiánytalanul benyújthassa és annak elbírálása a vételár kifizetéséhez megkezdődhessen. A rendelkezésre álló adatok szerint a felperes és házastársa az adásvételi szerződés 2009. november 11-i megkötése ellenére csak két hónappal később, 2010. január 11-én nyújtották be az **F. Zrt.**-nek az előtörlesztési kérelmet. Az ezzel kapcsolatos adatok cáfolják a felperesnek azt a hivatkozását, hogy a kérelmet az értéknapot megelőzően 14 nappal korábban kell benyújtani, az ő szerződésüknél az értéknapi a hónap 12. napja volt, ezért a kérelmet az előző hónap 28. napjáig lehetett előterjeszteni. Az **F. Nyrt.** által megküldött iratok szerint a felperes és házastársa 2010. január 11-én nyújtották be az előtörlesztési kérelmet 2010. február 12-i előtörlesztési dátumra, amit a bank befogadott és már 2010. január 23-án elvi hozzájárulást adott az **U. Bank Zrt.** javára a jelzálogjog, valamint elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzésére. Az elvi engedély tartalmából kitűnően a végleges engedély kiadásának feltétele az adásvételi szerződés bemutatása és annak elfogadása. A felperes 2010. január 11-én bankjához előterjesztett kérelme szerint lakását eladta, „szerződés még nem áll rendelkezésére”, ami nyilvánvalóan valótlan.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a vételár megfizetésének adásvételi szerződésben (és annak első módosításában) kikötött 2010. január 31-i határideje a szerződő feleknek a banki ügyintézésekkel kapcsolatos késedelmes intézkedései miatt nem volt tartható, és emiatt vált szükségessé annak módosítása. Ebből következően helytálló az a megállapítása is, hogy az alperes jogellenes magatartása és a felperesnél bekövetkezett kár között okozati összefüggés nincs, ezért az alperes kártérítési felelőssége nem áll fenn.

A kifejtettek alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta. Pervesztességére tekintettel a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes részére a másodfokú perköltség megfizetésére, ami a pertárgy értéke alapján, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdés szerint számított ügyvédi munkadíj. A felperes költségmentességére tekintettel az általa le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. március 5.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.

a tanács elnöke

Dr. Hegedűs Mária s.k.
előadó bíró

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:
Utasi Ferencné írnok